

Manažer, 36 let, ženatý, manželka 34 let, měsíční dcera, narozena předčasně ve 24. týdnu těhotenství

Jak se díváš na současný trend stále se zvyšujícího věku žen, které si pořizují děti?

Nikdy jsem se nad tím dříve nezamýšlel a myslel si, že je to v pořádku. Dnešní svět je o cestování, studování, užívání si života, a tak chápu, že ženy svoje mateřství oddalují. Na druhou stranu musím přiznat, že poté, co jsem zjistil, že nemůže moje manželka se mnou otěhotnět, přinutilo mě to k zamyšlení. Samozřejmě jsme byli upozorněni, že první dítě ve 32 letech, tolik bylo tenkrát ženě, je docela pozdě. Do té doby se mi to pozdě nezdálo, ale gynekolog nám to vysvětlil. Samozřejmě nemůžu říct, jestli by to bylo před 10 lety lepší a otěhotnět by nebyl problém.

Jak dlouho jste čekali, než žena otěhotněla?

Otěhotněla asi po roce a půl po svatbě, takže asi po roce. Ale bylo to mimoděložní těhotenství. Podruhé jsme otěhotněli asi po 6 měsících, ale zase mimoděložně. Bylo to strašný!!! Bylo nám vysvětleno, že teď vezmou ženě druhý vejcovod, a tak pokud bude chtít někdy otěhotnět, musí na umělé oplodnění. Ta představa byla pro oba strašná, a to jsme ještě nevěděli, co nás čeká!!!

Takže jste podstoupili umělé oplodnění?

Ano, šli jsme do toho. Strašně moc vyšetření, čekání a samozřejmě se dozvíš věci, které tě dostanou, protože s nimi vůbec nepočítáš. Když mi řekli, že nemám ideální spermioqram, myslel jsem, že si mě spletli? Vždyť já jsem úplně zdravý. Doporučili mi Koenzym Q10 gold, a o moc se zlepšil. Ale jak jsem si tenkrát připadal, to se nedá ani popsat. Najednou vidíš, že není chyba jen u manželky, ale i v tobě. Bylo mi trapně a připadal jsem si méněcenným ubožákem. Žena se ke mně chovala skvěle. Vůbec nedala znát svoje zklamání, ale šok to pro ni určitě byl. Při dalším odběru mě už nazvali SUPERMANEM. Řekli mi, že by mě brali i jako dárce, jak moc se to zlepšilo. To víš, to se musím pochlubit!!!

Jak se tedy teď, po tom všem, díváš na pokrok medicíny, jakým je umělé oplodnění?

Je to téměř zázrak. Bez toho bychom dneska neměli holčičku. Byl to teda běh na dlouhou trať, ale povedlo se to. Všechna ta vyšetření, injekce, které stimulují vaječníky....A ty peníze !!!

Když jsem viděl, kolik lidí tam sedí v čekárně, uvědomil jsem si, že nejsme taková vyjímka. Strašně moc lidí, i lidí z mého okolí, podle mě vděčí za svoje dítě pokroku medicíny. Je zajímavé, že dokud to vůbec nepotřebuješ, tak tě nějaké umělé oplodnění nezajímá, vnímáš to jako věc, kterou ty stejně nikdy potřebovat nebudeš, a najednou ti někdo řekne, že to bez IVF nepůjde. Tohle kdyby mi řekl někdo před pěti lety, tak se mu vysměju. Ale jak všichni kolem mě stárnou a dostávají se do situace, že se pokouší zplodit potomka, stále o tom IVF slyšíš. I můj kolega v práci má dvojčata po IVF. Chyba byla pouze u něj. Manželka byla v pořádku. Dlouho se s tím nemohl smířit, ale když jim řekli, že je všechno v pořádku a budou mít dvojčata, jako by na to zapomněl. Strašně ho tenkrát podržela manželka. I já si myslím, že by si toto neměli lidé vyčítat. My jsme se se ženou jeden večer taky zamysleli, kde jsme udělali konkrétně chybu, ale žijeme zdravě, sportujeme, nekouříme a stres, tak to má snad v dnešní době na denním pořádku každý.

Co si myslíš, proč tomu tak je?

Tak asi to souvisí s tím věkem, ale u žen, které se rozhodnou pro dítě kolem čtyřicítky. To slyšíš všude. A taky životní styl, stres, jídlo, cestování. I když já si myslím, že fakt žijeme zdravě. Hodně sportujeme. Obézní nejsme. Tak nevím, jestli ten její věk je opravdu rozhodující. A jestli, kdybychom se potkali před deseti lety a rozhodli se pro dítě, bylo by to stejné nebo jiné?

Myslíš si, že podstoupíte IVF znova?

Určitě. Ještě než jsme věděli, že to nepůjde jinak než IVF cestou, mluvili jsme se ženou o tom, že bychom chtěli děti dvě. Je to sice dost náročný všechna ta vyšetření a pak to čekání, jestli se to povede. Ale výsledek stojí za to. To ti nikdo nevezme. I když se dcerka narodila předčasně, doufáme, že bude pořádku. To druhé IVF plánujeme na jaro. Víme, že to ani tentokrát nebude jednoduché a že bude zase hrozit předčasný porod, ale uděláme všechno proto, aby to druhé mimino na svět tak nespíchalo. Doufám, že se to povede.

Jak změníte svůj životní styl, abyste tomu pomohli?

Jak jsem říkal. Nekouříme, nepijeme alkohol, sportujeme, žijeme zdravě, tak co chceš měnit? Nebudeme se snad tolik nervovat, protože nás bude hrát myšlenka, že už jedno dítě máme. Tak asi fakt jediné, co musíme potlačit, je ten stres. Já ho mám hodně v práci a žena teď

s malou, a určitě pro ni bude stresující i to další IVF a těhotenství. Snad to dobře dopadne.
Nesmíme si to tolik připouštět k tělu.